

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 5096-04-10 ד. ואח' נ' ב.

בפני כב' השופטת אילת גולן-תבורי
 תובעים 1.מ.מ.ד
 2.נ.ב (קטין)

ע"י ב"כ עו"ד מאיר שכטר

נגד

א.ב.

הנתבע

ע"י ב"כ עו"ד יעקב קצין, עו"ד הניה שור-שטולברג

מיני-רציו:

* הגידול הניכר בהשתכרותו של האב (כמעט פי 4), בצירוף העובדה כי בעבר לא נפסק מדור לקטינה והעובדה שכיום עליה ללמוד בחינוך מיוחד, עולה כי אכן היה שינוי נסיבות מהותי, אשר מצדיק שינוי בפסיקת המזונות. עם זאת, יש מקום להתחשב גם בעובדה, שבמקביל עלה גם שכרה של האם. בשקלול הנתונים נפסק כי סכום המזונות החודשי לא ישונה, אולם יתווסף לו חיוב בעלות המדור לקטינה (30% משכר-דירה שתשכור האם למגוריה עם הקטינה ועד לתקרה של 1,000 ₪ לחודש) וכן השתתפות בהוצאות החינוך החריגות (50%).

* משפחה – מזונות ילדים – שינוי פסק-דין

תביעה להגדלת מזונות קטינה (בת 8.5 שנים כיום). סכום המזונות כיום (המעודכן) עומד על סך 2,035 ₪ לחודש. האם טוענת ל- 3 שינויי נסיבות מהותיים בגינם יש להגדיל את המזונות: השתכרותו של הנתבע גדלה באופן ניכר (מ-4,200 ₪ נטו ל- 15,000 ₪ בעבודתו הנוכחית); לצורך עבודה זו הנתבע עבר לגור ב-X, עם רעייתו הנוכחית, ומשום כך פחתו הסדרי הראייה; צרכי הילדה גדלו והיא זקוקה כיום גם לתשלום מדור עבורה (שכן בעבר התגוררה בבית הוריה וכיום היא מתגוררת בשכירות), וכן הוצאות בגין חינוך מיוחד.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק כי סכום המזונות החודשי לא ישונה, אולם יתווסף החיוב בעלות המדור לקטינה וכן השתתפות בהוצאות החינוך החריגות, מהטעמים הבאים:

פסיקת בתי המשפט קבעה בעבר כי רק נסיבות היורדות לשורשו של פסק הדין הקודם, נסיבות היכולות להשפיע ממש על עצם החבות, יכולות להוות את השינוי המהותי הדרוש כדי שלביהמ"ש תהא אפשרות שבדין לבחון ולשקול מחדש את שיעור המזונות שנפסק בעבר. על שינוי הנסיבות להיות שינוי מהותי, שנוצר מאז מתן פסק הדין ועד למצב העכשווי. התפתחויות שנוצרו לאחר פסה"ד המקורי, וניתן היה

לצפותן מראש, לא מהוות שינוי נסיבות מהותי המחייב בחינה נוספת של דמי המזונות. נטל ההוכחה להוכיח את שינוי הנסיבות – הינו על התובע והמבכנים לכך, הינם עובדתיים.

במקרה דנן, ביהמ"ש מוצא כי הטענה לשינוי נסיבות מהותי באשר להשתכרות האב – הוכחה (השתכרות אשר גדלה כמעט פי 4). עובדה זו, בצירוף העובדה כי בעבר לא נפסק מדור לקטינה וכן משגדלה הבת הסתבר כי עליה ללמוד בחינוך מיוחד, עולה כי אכן היה שינוי נסיבות מהותי, אשר מצדיק שינוי בפסיקת המזונות. בהקשר זה צוין בין היתר, כי אמנם במועד הגשת התביעה להגדלת המזונות עדיין לא התגוררה הבת עם אימה בשכירות, ברם שינוי זה אכן אירע בפועל החל מחודש 5/2011 ובהקשר זה כבר נפסק בעבר, כי אין לראות את הנסיבות כקופאות על שמריהן ליום הגשת התביעה, בלי יכולת לעדכן את ביהמ"מ בהתפתחויות שהתרחשו עד לדיון.

עם זאת, לגישת ביהמ"ש, הלכת ביהמ"ש העליון, באשר לחלוקת נטל המזונות בין ההורים, הקובעת כי אין להתעלם מהכנסתה של האם – אין לעצור ביישומה, כאשר באים לבחון שינוי נסיבות מהותי במסגרת תביעה להגדלת מזונות. לפיכך, ולנוכח העלייה שהתרחשה במקביל בהשתכרותה של האם (מכ-5,500 לכ-10,000 ₪ נטו בממוצע לחודש), נפסק כי סכום המזונות החודשי לא ישונה, אולם יתווסף לו חיוב בעלות המדור לקטינה (30% משכר-דירה שתשכור האם למגוריה עם הקטינה ועד לתקרה של 1,000 ₪ לחודש, וזאת כנגד הצגת חוזה שכירות בר תוקף) וכן השתתפות בהוצאות החינוך החריגות (בעניין זה, על האם ליידע את האב - מראש ובכתב - בדבר ההוצאה ולאב יעמדו 14 יום לצורך בדיקת הצעה חלופית לאבחון או להוראה מתקנת. באין תגובה מהאב במועד, תתקבל הצעת האב והאב ישא במחצית הסכום. במקרה של מחלוקת תכריע המלצת הגורם המקצועי בבית הספר בו לומדת הבת).

פסק דין

1. בפני תביעה להגדלת מזונות קטינה אשר הוגשה ביום 7.4.2010. האם והאב (להלן גם: "ההורים") היו נשואים בעבר והתגרשו ביום 6.1.2005. מנישואיהם נולדה להם הקטינה, ילידת 26.9.2003, בת 8.5 שנים כיום.
 2. במסגרת ההליך המשפטי בעבר, בשנת 2004, הגיעו הצדדים להסכמות, לרבות הסכמה בעניין דמי המזונות לקטינה, אשר קיבלו תוקף של פסק דין.
 3. סעיף 4 להסכמות
 4. " מזונות הקטינה
 - א. הבעל ישלם עבור מזונות הקטינה 2,000 ₪ לחודש וסך 1,800 ₪ עם הגיע הקטינה לגן טרום חובה.
 - ב. תקופת החיוב הינה מיום 1/12/04. עד למועד זה תחול החלטה למזונות זמניים.
- [...]

- ז. הצדדים ישאו באופן שווה בכל הוצאה רפואית חריגה בגין הקטינים (כגון: משקפיים, שיניים וכיו"ב) [...].
- [ראה: [תמ"ש 22491/04](#), [פורסם בנבו] פרוטוקול מ- 22.11.2004, ע' 3 ש' 30-31, ע' 4 ש' 2 – 19].
4. הסכמות ההורים אושרו וקיבלו תוקף של פסק דין ביום 22.11.2004.
5. סכום המזונות כיום (המעודכן) עומד על סך 2,035 ₪ לחודש. [ראה: פרוטוקול מיום 16.1.12, ע' 9, שורה 22].
- טיעוני התובעת
6. טענת האם הינה כי חלו שינויים מהותיים שמצדיקים את הגדלת המזונות. האם טוענת ל- 3 שינויי נסיבות מהותיים בגינם יש להגדיל את המזונות: השתכרותו של הנתבע גדלה באופן ניכר, פי כמה מהשתכרותו בעבר, כתוצאה מעבודתו הנוכחית; לצורך עבודה זו הנתבע עבר לגור ב-X, עם רעייתו הנוכחית, ומשום כך פחתו הסדרי הראייה; צרכי הילדה גדלו והיא זקוקה כיום גם לתשלום מדור עבודה, וכן הוצאות בגין חינוך מיוחד.
7. לטענת האם השתכרותו של האב גדלה מאד, כאשר בשנת 2004 האב טען להשתכרות בסך 4,200 ₪ נטו בממוצע (ובכתב ההגנה דאז טען ל- 4,133 ₪), ואילו כיום, עם מעבר האב לעבוד בחברה ב-X, השתכרותו הינה בסך 15,000 ₪ נטו לחודש. בסיכומים בע"פ טען ב"כ האם כי השתכרות האב בסך 25,854 ₪ לחודש [ראה: פרוטוקול מ- 16.1.12, שורה 30].
8. לטענת האם היא ממשיכה לעבוד באותו מקום, והשתכרותה כיום כ- 8,500 ₪ לחודש בממוצע (ס' 11 לתביעה).
9. לעניין מעברו של האב להתגורר ב-X, טוענת האם כי בשל המעבר השתנו הסדרי הראייה. ההסדרים שנקבעו בעבר, לפיהם האב יקבל את הילדה פעמיים באמצע השבוע וכל שבת שנייה מיום שישי ועד ליום א', שונו וכיום הם: בכל יום א' מסיום הלימודים עד יום ב' בבוקר, וכל שבת שנייה מיום שישי - עד ליום ב' בבוקר. [ראה פרוטוקול מיום 13.7.2010, ס' 2, ב[תמ"ש 5019-02-10](#)] [פורסם בנבו]
10. באשר לצרכי הילדה, האם אומדת את צרכיה בסעיף 10 לכתב התביעה בסך 4,200 ₪, כולל עלות מדור.

האם טוענת כי יש לחייב את הנתבע בתשלום מדור עבור הבת, לאחר שבעבר התגוררה בבית הוריה. במהלך בירור התביעה הנוכחית, האם עברה להתגורר בשכירות עם הבת (ב-20.5.2011) בעלות שכר דירה בסך 3,500 ₪ לחודש כשהסכום כולל ארנונה. כמו כן לטענת האם הבת לומדת כיום במסגרת חינוך מיוחד, בשל היותה ילדת ADHD, ונזקקת לתגבור בלימודים ולהוראה מתקנת. בעת ההסכם הילדה הייתה בת שנה וחודשיים, ולא ידעו כי תזדקק לכל הני"ל.

טיעוני הנתבע

11. לטענת האב, התביעה הוגשה רק בעקבות תביעה לשינוי הסדרי ראייה שהגיש, בשל אילוצי עבודה חדשה. זאת אף שלטענתו, הסדרי הראייה המקוריים שבהסכם מצומצמים יותר מההסדר הנוכחי. כמו כן, טען, האם פונה אליו מדי פעם ובודקת האם הוא יכול לקחת את הילדה, בנוסף להסדרים הקבועים. כך למשל כשהאם נסעה לחודש ל __, הבת הייתה עימו חלק מהזמן.
12. לעניין השינוי בהשתכרותו, טען האב בכתב ההגנה כי הוא משתכר סך של 11,000 ₪ נטו בממוצע לחודש. בכל רבעון הוא מקבל גם בונוסים, שלעתים נפרשים כמקדמות בחודשים שונים, וכן החזרי הוצאות נסיעה לחו"ל מטעם העבודה. בסיכומים בע"פ טענה ב"כ האב כי השתכרותו הינה בסך 15,000 ₪ נטו בממוצע לחודש.
13. האב הוסיף וטען כי אין להסתמך על השינוי בהגדלת משכורתו, לאחר שבשנים עברו - כאשר הוא היה בקשיים כספיים בשל חובות לרבות תשלומי המשכנתא ועיקולים, וגם כשהיה מובטל 8 חודשים בשל פיטורים – הוא לא פנה לביה"מ ולא עתר להקטנת המזונות, אלא חי בדוחק ועשה הכל כדי לשלם.
14. לטענתו, גם השתכרות האם עלתה בכ- 48%. בכתב ההגנה טען כי בעוד שבשנת 2004 האם השתכרה סך 5,555 ₪ נטו לחודש, כיום השתכרותה בסך 8,848 ₪ נטו לחודש. בסיכומים בע"פ, טענה ב"כ האב כי השתכרות האם הינה 10,000 ש"ח נטו לחודש.
15. באשר לצרכי הילדה טוען האב כי צרכי הילדה שסוכמו בין הצדדים בעבר, הם הצרכים האמיתיים של הילדה. הסכום הוצע ע"י ביהמ"ש והוסכם על הצדדים, והאם לא הראתה שינוי נסיבות מהותי בצרכי הבת. האם לא ציינה בתביעה במה גדלו ההוצאות, ורק בהמשך טענה לצרכים מיוחדים בגין החינוך המיוחד, ומשום כך לא הרימה את הנטל המוטל עליה.
16. לעניין העתירה להוספת המדור, טען האב כי האם התגוררה בבית הוריה, לא היו לה הוצאות מדור בגין הקטינה, ורק שנה אחרי הגשת התביעה הנוכחית עברה לגור בשכירות.

האב ציין כי הוא נושא בהוצאות נוספות לבת, בהתאם להסכם שאושר כפסה"ד, אף שהאם נוהגת להוציא את ההוצאות הנוספות מבלי לשתף אותו או לקבל את הסכמתו.

17. ניסיונות לסייע לצדדים להגיע להסכמה – הן במסגרת מפגשים ביחידת הסיוע, והן על-ידי בית המשפט, לא צלחו. ביום 16.1.2012 התקיים דיון הוכחות, הצדדים נחקרו על תצהיריהם וב"כ הצדדים סיכמו בעל-פה.

דין

18. פסיקת בתי המשפט קבעה בעבר כי רק נסיבות היורדות לשורשו של פסק הדין הקודם, נסיבות היכולות להשפיע ממש על עצם החבות, יכולות להוות את השינוי המהותי הדרוש כדי שלבית המשפט תהא אפשרות שבדין לבחון ולשקול מחדש את שיעור המזונות שנפסק בעבר.

"פסק המזונות אינו יוצר מחסום סופי מפני חידוש ההתדיינות, וניתן לחזור ולפנות לבית המשפט בקשר לנושא המזונות, בכפוף להוכחת התנאי כי חל שינוי מהותי בנסיבות המצדיק את שינוי הקביעה המקורית. את המושג "שינוי נסיבות" בהקשר זה נהוג לפרש באופן דווקני, שאם לא כן עשוי להיות מופר האיזון בין המגמה להביא לסופיות הדיון לבין הצורך להתאים את גובה המזונות לצרכי חיים ולמצבי חיים משתנים בין של הצד הזכאי להם, ובין של הצד החייב בהם".

[ראה: [מ"א \(ירושלים\) 410/94 הלוי נ' הלוי](#), (לא פורסם) [פורסם בנבו] כב' השופטת פרוקצ'יה. [בע"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני](#), [פורסם בנבו] כב' השופט א. רובינשטיין, מיום 13.6.2007, פורסם בפדאור]

19. על שינוי הנסיבות להיות שינוי שנוצר מאז מתן פסק הדין ועד למצב העכשווי, אשר לא היה בזמן שניתן פסק הדין, ושבעטיו הוטב מצב הנתבע.

"אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר.

שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות. עיקרו של דבר, מבחינה זו אין שוני בין פסק-דין, שהושג על יסוד הסכמה בין הצדדים, לבין פסק-דין, שהכריע בפלוגתאות על יסוד הראיות."

[ראה: ע"א 363/81 י' פייגה נ' ר' פייגה ואח', פ"ד לו(3) 187, 188-189]

הובהר בפסיקה כי יש מקרים בהם אכן יש לשנות את סכום המזונות, בשל הנסיבות החדשות המצביעות על השינוי המהותי:

"... וישנם מקרים, בהם יהא ניתן לשנות את שיעור המזונות שנפסק, אם וכאשר מתקיימות נסיבות חדשות המצביעות על קיומו של שינוי מהותי שנוצר מאז מתן פסק הדין ועד למצב העכשווי. רק נסיבות חדשות כאלה, היורדות לשורשו של פסק הדין הקודם - דהיינו, היכולות להשפיע בצורה ממשית על עצם החבות של החייב במזונות, או כאלה הפוגעות או היכולות לפגוע בגובה החיוב, כאשר פגיעה זו היא אכן שורשית ועניינית שאין להתעלם ממנה - רק נסיבות חדשות כאלה תהוונה את "השינוי המהותי" הדרוש, כדי שלבית המשפט תהיה האפשרות שבדין לבחון ולשקול מחדש את עניין שיעור המזונות שנפסק בזמנו."

[ראה: תמ"א 957/93 פלונית נ' אלמוני, פ"ד נד(3) 133, 137]

20. המצב בעבר, בעת פסה"ד למזונות, הוא נקודת המוצא המחייבת. קרי, בפסק דין שניתן על יסוד הסכמת הצדדים, יש לזהות את ההסכמות שעל יסודן הושגה ההסכמה, ולבחון האם מאז חל שינוי מהותי בנסיבות שמצדיק את שינוי פסה"ד.

[ראה: א. גריידי נ. שלם מזונות ילדים הלכה ומעשה, מהדורה רביעית, תש"ע 2009, כרך שני, ע' 285]

21. ההשוואה צריכה להיעשות בין מצב הדברים שהתובע טוען שהוא שורר כיום, לעומת מצב הדברים כפי שהיה בעת מתן פסק הדין, לגביו עותרים ואת שינויו מבקשים.

[ראה: ע"א 315/78 לוי נ' לוי פ"ד לג (1) 22, ש' שמגר]

22. התפתחויות שנוצרו לאחר פסה"ד המקורי, וניתן היה לצפותן מראש, לא מהוות שינוי נסיבות מהותי המחייב בחינה נוספת של דמי המזונות.

נטל ההוכחה להוכיח את שינוי הנסיבות – הינו על התובע והמבחינים לכך, הינם עובדתיים.
[ראה: [ע"א 473/78 אשתר נ' אשתר פ"ד לד](#) (1) 57, 60]

מן הכלל אל הפרט

האם הוכח שינוי נסיבות מהותי

23. ביהמ"ש אינו בודק איזה סכום מזונות היה פוסק היום, אילו הנתונים דגן הובאו בפניו במסגרת תביעת מזונות חדשה. אלא יש לבחון האומנם חל שינוי נסיבות מהותי.

24. לעניין הסדרי הראייה, לא שוכנעתי כי הסדרי הראייה הנוהגים כיום ובמשך הזמן הכולל שנמצאת הבת עם אביה, הופחתו מזמני הראייה שנקבעו בפסק הדין בשנת 2004.

25. ברם מצאתי כי הטענה לשינוי נסיבות מהותי באשר להשתכרות האב - הוכחה. השתכרות האב אכן גדלה באופן משמעותי. בעוד שבעת פסק הדין השתכר האב 4,200 ₪ לחודש הוא משתכר כיום כ- 15,000 ₪ נטו, זאת לפי טענתו שלו.

עיון בתלושי השכר שצירף הנתבע מעלה כי השתכרותו הממוצעת הינה בסך 22,580 ₪ ברוטו בחודש, וכ- 14,190 ₪ נטו לחודש. חישוב זה כולל את סכומי הבונוס שנוספו לאורך השנה. כאמור לעיל, האב עצמו טוען להשתכרות בסך 15,000 ₪ נטו בממוצע לחודש.

כבי' השופט זמיר קבע בעבר:

"שינוי זה בהכנסותיו של הנתבע מסך של \$200 לחודש לסך של \$ 425 לחודש מהווה שינוי נסיבות מהותי שיש להתחשב בו לצורך הדין בתביעה זו".
[ראה: [ת"א \(תל אביב\) 2294/90 גחטן נ' גחטן](#), [פורסם בנבו] תק – מח 91 (3), 182, 183]

26. באשר לטענת שינוי הנסיבות באשר לצרכי הקטינה, הרי שלא ניתן להתעלם מן העובדה כי החל מחודש 5/2011 הקטינה עברה להתגורר עם האם בשכירות. קרי נוסף רכיב המדור לקטינה, משהאם שוכרת דירה למגוריה ולמגורי הבת.

27. אכן, צודק האב כי במועד הגשת התביעה להגדלת המזונות עדיין לא התגוררה הבת עם אימה בשכירות, ברם שינוי זה אכן אירוע בפועל.

כבר נפסק בעבר כי אין לראות את הנסיבות כקופאות על שמריהן ליום הגשת התביעה, בלי יכולת לעדכן את ביה"מ בהתפתחויות שהתרחשו עד לדין.

"זאת ועוד, אפילו נשתנו הנסיבות מאז שהוגשה התביעה ועד לשמיעת הראיות, אין כל היגיון בתביעה למזונות [...], שההכרעה בה תיפול על סמך נתונים שאבד עליהם הכלח, תוך התעלמות מהשינויים שחלו בינתיים. גישה פורמאליסטית כזאת תהפוך את הדיון בתביעה לעקר ולחסר תכלית ואך תרבה התדיינות שלא לצורך. שכן אך סביר הוא, שבסיום ההתדיינות תוגש תובענה חדשה כדי להתאים את פסק הדין שניתן למציאות החדשה."

[ראה: ע"א 143/85 לוי נ' לוי פ"ד לט (3) 831, 835]

28. באשר לצרכי הבת אשר התגלתה כלוקה ב-ADHD, הרי שגם האב לא הכחיש את העובדה כי הבת אובחנה כסובלת מ-ADHD ולומדת בחינוך מיוחד. ברם האב טוען כנגד העובדה כי האם רק מודיעה לו על ההוצאות, לדבריו, ואיננה משתפת אותו או מתייעצת עימו לעניין הטיפול הנחוץ.
29. משכך ולאור מקבץ העובדות אשר הוכחו בפני: הגידול הניכר בהשתכרותו של האב (השתכרות אשר גדלה כמעט פי 4), בצירוף העובדה כי בעבר לא נפסק מדור לקטינה וכן משגדלה הבת הסתבר כי עליה ללמוד בחינוך מיוחד, עולה כי אכן היה שינוי נסיבות מהותי, אשר מצדיק שינוי בפסיקת המזונות.
30. עם זאת לא מצאתי להתעלם מהעלייה שהתרחשה במקביל בהשתכרותה של האם. מעיון בתלושי השכר שצורפו עולה כי השתכרותה הנוכחית של האם כיום הינה כ- 14,190 ₪ ברוטו וכ- 10,170 ₪ נטו בממוצע לחודש.
- סבורני כי הלכת בית המשפט העליון, באשר לחלוקת נטל המזונות בין ההורים, הקובעת כי אין להתעלם מהכנסתה של האם [ראה: בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה, [פורסם בנבו] תק-על 2005 (2) 2560, בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי, [פורסם בנבו] תק-על 2005 (2) 2158] – אין לעצור ביישומה, כאשר באים לבחון שינוי נסיבות מהותי במסגרת תביעה להגדלת מזונות.
31. אשר על כן הריני קובעת כי במכלול הנתונים הנ"ל סכום המזונות החודשי לא ישונה, אולם יתווסף החיוב בעלות המדור לקטינה וכן השתתפות בהוצאות החינוך החריגות כמפורט להלן.
32. לסכום המזונות החודשי יתווספו החיובים הבאים:

- (1) האב ישלם לידי האם, בנוסף לדמי המזונות, בגין עלות המדור לבת, שיעור של 30% משכר-דירה שתשכור האם למגוריה עם הקטינה ועד לתקרה של 1,000 ₪ לחודש, וזאת כנגד הצגת חוזה שכירות בר תוקף. תחילת תוקף החיוב במדור הקטינה – החל מיום 20.5.2011.
- (2) האב ישא במחצית הוצאות חינוך חריגות לבת הכוללות: תשלומים לביה"ס בחינוך המיוחד, אבחונים, הוראה מתקנת. על האם ליידע את האב - מראש ובכתב - בדבר ההוצאה. לאב יעמדו 14 יום לצורך בדיקת הצעה חלופית לאבחון או להוראה מתקנת. באין תגובה מהאב במועד, תתקבל הצעת האם והאב ישא במחצית הסכום. במקרה של מחלוקת תכריע המלצת הגורם המקצועי בבית הספר בו לומדת הבת. תשלומים לביה"ס ישולמו עפ"י דרישת המוסד החינוכי. האב ישלם את חלקו, לאחר האמור לעיל, ישירות לידי הגורם המקצועי, או לידי האם, בתוך 30 יום ממועד ביצוע התשלום, ובכפוף לקבלות.
33. התביעה מתקבלת ברכיבים שפורטו. אין צו להוצאות.
34. המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
- ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים ופרטים מזהים.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ב, 29 ינואר 2012,
בהעדר הצדדים.

אילת גולן תבורי 54678313

אילת גולן-תבורי, שופטת
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה](#)

[ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)